

slag ville give ganske overordentlig stort Arbejde for de kommunale Raad, og særlig vil jeg fremhæve, at i Forholdet mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg vil Arbejdet faktisk være uoverkommeligt, om ikke en stor Mængde af Pengene, som Kommunerne vinde, skulle gaa med til Administrationsomkostninger. Forholdet er her ikke alene det, at Medlemmer af Kjøbenhavns Kommune besidde Ejendomme eller Dele af Ejendomme i Frederiksberg Kommune og omvendt. Men ogsaa f. Eks. ved Beskatningen af næringsdrivende, f. Eks. af en Mand, som er Vognmand — og det nævnes jo udtrykkelig af Kommissionen: En Mand, som giver sig af med Befordring af Personer og Gods — viser der sig Vanskeligheder, idet de to Kommuner jo gaa over i hinanden; naar en Vognmand, der befordrer Gods og Personer for Kjøbenhavnere og Frederiksbergensere, uden at han bryder sig om eller kommer til Bunds i, om han har med den ene eller den anden Klasse at gøre, skal svare Skat i Forhold til, hvad Indtægt han i sin Virksomhed har af hver af de to Kommuner, vil der komme et saa indviklet Forhold, at det vil være ganske umuligt at komme til Bunds i det, og et næsten uoverkommeligt Arbejde for de kommunale Autoriteter at faa den Ting ordnet. Ogsaa i andre Henseender ville de kommunale Autoriteter faa noget at bestille, saaledes med at forstaa Lovene; det undrer mig, at den ærede Kommission ikke har bestræbt sig for at skrive, hvad jeg vilde kalde et mere „menneskeligt“ Sprog. Det er det værste Kancellisprog, jeg i mine Dage har set, det kræver til Forstaaelse et omfattende Arbejde, og man skal være ganske overordentlig vant til at læse Love for at faa nogenlunde fuld Forstaaelse deraf. Her er der imidlertid en stor og smuk Opgave for det sproglige Udvalg, af hvilket jeg har den Ære at være Medlem; det vilde saa dog blive et Udvalg, hvor man fik Lov til at udrette noget virkelig.

Bjerre: Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg ikke var nogen særlig varm Ven af det Reedtz-Thottske Lovforslag, og jeg skal ikke nægte, at jeg havde ønsket og haabet, at Skattekommissionen havde valgt et noget andet Grundlag. Jeg antydede i forrige Samling baade under Skattelovens Behandling og under Behandlingen af Forslaget om Nedsættelsen af den parlamentariske Kommission, at jeg vilde finde det heldigt, hvis man kunde gaa over til en Værdiskat i Stedet for at

bevare en Række af faste Skatter. Men naar disse Udtalelser have givet det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) Anledning til at tro, at hvis Skattekommissionen vilde tage disse Tanker til Grundlag, vilde det Forslag, som kunde ventes at fremkomme, blive et Forslag af en saadan Art, at det Parti, som han tilhørte, ikke kunde slutte sig dertil, synes jeg, det ærede Medlem har set Spøgelser ved højlys Dag. Jeg gjorde ikke andet end antyde, at en hel Række faste Skatter enten skulde falde bort eller sammendrages og erstattes med en Værdiskat, som tog Hensyn til den Forandring, som igennem mange Aar er sket i vort Land, som altsaa tog Hensyn til den Forrykkelse, der var sket i Priserne paa Landejendomme og paa Ejendomme i Byerne og særlig f. Eks. paa Ejendomme omkring ved Stationerne. Naar et saadant Grundlag var blevet valgt med tilstrækkeligt Hensyn til alle Sider, og der var tilføjet Dispensationsret, hvor Skatten maaske blev for høj, og omvendt indført Retten til Forøgelse af Skatten, hvor den blev for lempelig, er jeg vis paa, at det vilde blive baade et retfærdigt og tillige et rationelt Grundlag, hvorpaa der kunde bygges videre.

Jeg havde, som sagt, ønsket, at dette Forslag var blevet fulgt, jeg tror, det havde været heldigt. Det er imidlertid ikke sket, men jeg ser i Betænkningen, at en Værdibeskatning har været drøftet, og at man har maattet opgave denne Tanke. Et Par ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) og det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (T. Larsen), fremkom med en særlig Udtalelse i Betænkningen, hvor de endnu stærkere udtalte, at de havde ønsket og haabet, at man kunde være kommen over til en Værdiskat, og de mene, at der nu er saadanne Oplysninger, at man med Tiden kunde gaa over til en Værdibeskatning. Det kan jeg selvfølgelig slutte mig til, idet de to ærede Medlemmer i det hele staa mine Anskuelser nærmest. Naar man da ikke har taget Værdibeskatningen op, har det vel været af andre Grunde, taktiske og opportunistiske Grunde, og jeg skal ikke nægte, at det er Grunde, som det i Tider som vore kan være berettiget at følge, skønt jeg som sagt beklager, at det er sket.

Nu er Stillingen jo den, at vi have ikke blot de to Lovforslag, vi i sin Tid fik fra Regeringen, men Kommissionen kommer med fire Love som en Helhed, og det er i mine Øjne en væsentlig Forbedring. Jeg har altid ønsket en Løsning paa Tiende-